

mer Retfærdigheden i højere Grad end den D'Hondtske, ligesom vi for Landstingets Vedkommende, som for øvrigt og saa Flertallet har gjort det, er vendt tilbage til den Andræske Metode. Endelig har vi ogsaa et Forslag om, at 16 Medlemmer af Landstinget skal vælges af de folkevalgte Landstingsmænd; men efter vort Forslag skal dette ske efter en Indstilling fra forskellige Institutioner og Korporationer, som nævnes i § 83, saaledes at man er sikker paa, at de Mænd, som bliver valgt, er Mænd, som i disse Institutioner og disse Landet omfattende Hovedorganisationer nyder deres Medborgeres Tillid og kan være en virkelig Repræsentation for den Sagkundskab, man søger, og for det Erhvervsliv, der rører sig i Landet.

Jeg finder det unødvendigt at gaa Ændringsforslagene igennem i deres Enkeltheder. Den store Række af Ændringsforslag, som her findes, følger kun af Overgangen til det andet System, og de er i nøje Forbindelse med hinanden. Jeg skal endnu kun omtale, at vi selvfølgelig har stillet et Ændringsforslag, hvorefter det 3die Stykke af § 113 bortfalder, dette fuldstændige Brud paa Flertallets egen Grundlov, hvorved man tillader dem, der er 30 Aar, at stemme med første Gang ved Landstingsvalget, medens man i øvrigt kun giver Valgretten til dem, der er 35 Aar. Ændringsforslagene fra vor Side, ligesom vel ogsaa de fra Flertallets Side, maa jo betragtes som en samlet Helhed og staar i nøje Forbindelse med hverandre. Hvis disse Ændringsforslag kan blive vedtaget, vil vi faa en Valglov, der bringer den lige Valgret saa nøje ud i Livet, som det er muligt, og jeg skal tillade mig at anbefale dem til Vedtagelse.

Harald Jensen: Under denne Sags første Behandling udtalte jeg paa mit Partis Vegne, at det, der for os var det væsentlige, var Grundlovsforslaget, saaledes som det forelaa efter Overenskomsten mellem de forskellige Partier, og at det mindre væsentlige maatte for os være Maaden, hvorpaa de i denne Grundlov befalede Valg ordnedes, og jeg udtalte Ønsket om, at Venstre maatte blive enig

med sig selv om, hvilken Form de ønskede, at denne Valglov skulde have, saaledes at vi kunde komme videre og ikke skulde støde an paa dette Spørgsmaal. Jeg udtalte endvidere det Løfte, at Socialdemokratiet vilde støtte en saadan Ordning, saafremt den ikke stred imod Grundlovens Bestemmelser om den lige og almindelige Valgret. Det, jeg udtalte den Gang, er nu sket. Venstre er blevet enig om en Valglov, og vi har givet vor Tilslutning til den, idet denne Valglov ikke paa nogen Maade strider mod Grundlovens Bestemmelser, og idet den betegnes som midlertidig. Resultatet foreligger nu i de Ændringsforslag, som Flertallet her fremsætter.

Naar jeg skal omtale disse Ændringer, vil jeg sige, at det er ingen ideel Form, Valgloven har faaet, og der kan selvfølgelig indvendes meget imod den. Jeg er ogsaa ganske overbevist om, at adskillige Venstremænd heller ikke er fuldt ud tilfredse med den. Men Forholdet kunde jo neppe forme sig anderledes. Naar tre forskellige Partier skal enes om Bestemmelserne, maa man selvfølgelig føje og bøje sig paa mange Omraader. Hvis den ene staar stift og den anden haardnakket, kommer man ingen Vegne. Men alligevel vil jeg sige, at den Ordning, som nu foreslaas, er muligvis den bedste, vi kunde faa.

Jeg for min Part har aldrig været stemt for allerede nu at gaa til en endelig Ordning med Forholdstalsvalg, og hvad dertil hører. Jeg er gaaet ud fra, at man paa dette Omraade i betydelig Grad mangler Erfaring. Det har ogsaa vist sig gennem de Forhandlinger, der er førte her paa Rigsdagen, og det har vist sig gennem de Oplysninger, vi har faaet om Forholdstalsvalget i andre Lande og under andre Forhold, at man ligesom famler paa dette Omraade, mangler faste, bestemte Erfaringer, som har kunnet føre til det rette. Det er ogsaa saaledes, at det, der passer det ene Sted, passer ikke det andet Sted, og der har kunnet paapeges ganske øjensynlige Mangler for alle de Formers Vedkommende. Det er ogsaa det rigtige og naturlige, at naar vi skal frem ad den Vej — jeg er ikke nogen absolut Tilhænger af Forholdstalsvalg —,